

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4962/2021
29.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божицара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Вулетић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Суботици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр1 192/20 од 04.06.2021. године, у седници одржаној 29.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр1 192/20 од 04.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр1 192/20 од 04.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици Прр1 805/19 од 16.06.2020. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име имовинске штете по основу повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 10.985,00 динара на име главног дуга и износ од 28.279,15 динара на име камате на главни дуг обрачунате до 11.05.2009. године. Ставом трећим изреке, у преосталом делу тужбени захтев за исплату законске затезне камате на досуђен износ од 28.279,15 динара, захтев за исплату законске затезне камате на досуђен износ од 10.985,00 динара, почев од 11.05.2009. године до исплате, као и ради исплате законске затезне камате на износ од 1.585,87 динара (део потраживања који је исплаћен) од 11.05.2009. године до дана правноснажности решења о главној деоби 30.08.2019. године је одбијен. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 23.400,00 динара, а у случају доцње, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, захтев за накнаду трошкова тужене је одбијен.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гжрр1 192/20 од 04.06.2021. године, жалбе тужиље и тужене су одбијене, првостепена пресуда је потврђена и одбијени су захтеви тужиље и тужене за накнаду трошкова састава жалби.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужила је благовремена изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиле као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, имајући у виду да се предмет тужбеног захтева и одлука у делу који се ревизијом побија односи на камату као споредно потраживање. Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је одлучено о камати, као о споредном захтеву тужиле, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**